



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Trigesima-Secvnda. De mystico Paschæ nomine, & noua vitæ
conuersatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

De mystico Pascha nomine, & noua vita conuersatione.

1. Cor. 5.

Pascha nostrum immolatus est Christus. Sacrum Pasche nomen celeberrimum est & notum apud fideles, cuius mysterium honorari maximè debet inter Christianos. Pensem igitur omnes, quid pro nostra salute gestum est & institutum. Designat enim Pascha vocabulum Domini transitum: quia Christus hodie de morte rediit ad vitam, de mundo migravit ad cælum; & doceret nos terrena despicere, & amare cælestia. Altas igitur laudes debemus celesti Patri, qui conuiuificauit nos in dilecto filio suo, in carne passio & crucifixo, cuius liuore sanati sumus, & ab æterna morte eius innocenti passione liberati, atque iterum de gloriosissima resurrectione eius magnificè lætemur.

2. Præcessit dolor diræ mortis in Christo, soluens inimicitias præuaricationis antiquæ, & omnes abluens maculas culpæ nostræ. Sequuta est inenarrabilis lætitiæ dulcedo, & gloriæ perennis celsitudo: quæ omnibus in Christo per baptismum renatis dabitur post huius mundi exilium, tanquam reuertentibus ex Ægypto ad paradisi gaudium. Nam per veri agni immolationem, liberatus est spiritualis Israël de captiuitate diabolicæ dånationis: & nouus Dei populus, in libertatem cælestis habitationis transijt. Quia Christus resurgens ex mortuis, verus pascha in nouum conuertit, & temporalem vitam transtulit in sempiternam. Bene ergo Apostolus dicit, & sancta mater Ecclesia gaudente vbique decantat; *Pascha nostrum immolatus est Christus*. Semper igitur memores esse debemus dolorosæ Christi passionis, nec nõ tam iucundæ eius resurrectionis, pro consolatione nostræ mortalitatis. Vt per patientiam multarum tribulationum pro Christo, spem habeamus & fiduciam perpetuè regnãdi cum ipso. Studeamus nunc in hoc sancto & læto tempore, in nouæ conuersationis desiderium resurgere: & cum spirituali gaudio, laudes Deo iubilare. Potens est enim Christus nos amplius iuuare, & in cælestis vitæ desiderium feruentius inflammare.

3. Obscurat autem claritatem festi paschalis, quicumque ad esum carniũ magis anhelat, quàm ad communicationem preciosi corporis Christi, in quo fons totius suauitatis & refectio animæ continetur. Quoniam quidem sine hoc sacratissimo cibo, inops est & arida omnis mensa diuitis lautè parata. Sicut enim melior est anima omni corpore, ita Christus, qui est cibus animæ, excellit omnè saporem in suauitate. Et quamuis iam propter dominicæ resurrectionis solemnitatem amplius sit exultandum,

Ibidem.

& meliores cibi licentiùs concedantur: debet tamen vsus epularum esse moderatus, & cum timore Dei appetitus carnis refrenari. Hoc enim prodest corporis & animæ salutis, & aptior fit homo ad laudes Dei. Non ergo te vincat concupiscentia carnis, sed per deuotionem mentis vince in virtute Spiritus sancti, quicquid corporalis delectationis tibi per seſus occurrit. Beata illa anima, quæ odore vnguentorum Christi trahitur ad cæleſte conuiuium deguſtandum; & cum Pfalmiſta clamat, & dicit: *Delectationes in dextera tua vsque in finem. Satiabor autem, cum apparuerit gloria tua.* Falluntur certè omnes inſipientes corde, qui omiſſis veris & cæleſtibus bonis, conſolationes quærunt in terrenis: & ſine freno iuſti moderaminis inhiât multis poſſidendis. *Non eſt* (inquit Apoſtolus) *regnum Dei eſca & potus; ſed pax & gaudium in Spiritu ſancto.*

4. Quis eſt ergo, qui paſcha in ſpiritu celebrat? qui de vitijs ad virtutes tranſmigrat: qui de veteri vita & mala conſuetudine in nouæ deuotionis ſtatum ſurgit. Quis eſt, qui paſcha dignè honorat? qui ſeculares honores ſpernit, & gloriam Chriſti in cunctis bonis actibus ſuis quærit. Quis eſt, qui hædum ad veſperum paſchæ immolat? qui de peccatis ſuis verè pœnitet, & de cætero peccare deſiſtit. Quis eſt, qui agnum aſſum cum lactucis manducat? qui Chriſtum in cruce paſſum dolenter cogitat, & innocenter viuendo ſe caſtigat. Quis eſt verus Hebræus, qui mare rubrum tranſit? qui de ſenſu carnis ad ſuauiſſimam ſpiritus pergit: & ea quæ retro ſunt obliuiſcens, ad anteriora ſe extendit. Quis eſt verus Abrahæ filius? qui de timore ſeruili in libertatem filiorum Dei proficit. Quis eſt verus Ieſu diſcipulus? qui omnibus terrenis perfectè renunciat, & propriam voluntatem ſuam relinquit. Quis eſt dignus federe ad menſam Chriſti? qui ſponte ſe humiliat pro amore Chriſti. Quis eſt aptus intrare regnum cælorum? qui regnum mundi & omnem ornatum ſeculi contemnit, hic eſt amicus Dei, ciuis cæli, & dominus mundi. Quis eſt idoneus contemplari faciem Chriſti, & penetrare ſecreta cæli? qui mundus eſt corde, ſeruicus in oratione, ac totus internis deditus. Quis Deo dilectus & acceptus? qui abiectus eſt in oculis ſuis, & vilipendit omne quod tranſit.

TRIGESIMATERTIA

De aſcenſione Ieſu in cælum.

1. **A** Scendo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum: Deum meum, & Deum veſtrum: *Abelsia.* Benigniſſimus Ieſus inquerentiũ conſolator,